

פרידה מתמי, אחותי היקרה / זיווה

דברים שהוקראו בשם זיווה בהלוויה

תמי אחותי היקרה הלכה לעולמה בשקט ובשלווה, נושאת את אהבתה לקיבוץ, בו הייתה חברה יותר מחמישים שנה.

תמי השאירה לי ולמשפחתנו זיכרונות רבים - הכישרון המוזיקלי שלה, שירתה היפה וניגוני הגיטרה, שגרמו לנו הנאה פעמים רבות.

תמי אהבה את החגים היפים בקיבוץ. בייחוד זכורים לי תיאורי הסדרים של פסח - אותם אהבה במיוחד. השנה נדמו התיאורים שלה. לא עוד סיפורים על ההופעות של הריקודים, שירה יפה וכמובן אוכל טעים.

תמי שמחה להקדיש מזמנה ולתרום את סידורי הפרחים היפים שלה לאירועים בקיבוץ - חתונות, חגים, ימי זיכרון ועוד.. תמיד התנצלה לפני בטענה שהצילומים לא בדיוק הראו את התמונה האמיתית של היצירה האומנותית שלה.

תמי אהבה ילדים וחתולים ושמחה לטפל בשניהם. כאשר ביקרתי אותה, אהבה להראות לי את הגנים המטופחים והצמחייה הנהדרת, שקישטו את הבתים והחצרות בכל פינה בקיבוץ. תמיד ליקטה אשפה כי ניקיון הסביבה היה חשוב לה מאוד.

הזיכרונות הם רבים. כאשר אחשוב על אחותי היקרה ז"ל שאיננה עוד, אזכר בדברים שכתבה חנה סנש ז"ל לפני שנים רבות:

"יש כוכבים שאורם מגיע ארצה רק כשאר הם עצמם אבדו ואינם,

יש אנשים שזיו זכרם מאיר, כאשר הם עצמם אינם עוד בתוכנו.

אורות אלה המבהיקים בחשכת הליל הם שמראים לאדם את הדרך".

נוחי בשלום אחות יקרה,

אחותך האוהבת, זיווה

זיווה כותבת ליום השלושים

בס"ד

תמי אחותי היקרה,

עברו שלושים יום מאז עזבת אותנו. פסקת זמן המעורבת בתדהמה, צער, רגיעה, כאב, דמעות, בכי והקלה.

לא עוד סבל וכאב, לא עוד דאגה לך. הגעת לרוגע, למנוחה ולשקט.

אנחנו איתך עם הצער והגעגועים. ישנה גם הקלה - תמוש' שלנו נחה בשלום.

הגיעה השעה להעלות זיכרונות, לפתוח אלבומים, להנות מסיפורי העבר, מביקורי המשפחה מקרוב ומרחוק, בילוי בביתך ובחצר האוכל של הקיבוץ.

זיכרונות העבר יישארו איתנו לעד. הספורים על זמנים בהם נהנינו איתך יחזירו לנו הנאה
וחיוך.

יהיו עוד ביקורים אלייך. נוחי בשלום, אחות ודודה יקרה.
זכרך תמיד יהיה ברוך.

